

народътъ одобрява консерваторитѣ или либералитѣ. Изборитѣ станали и либералитѣ пакъ спечелили. Тогава князь Александъръ уволнилъ консервативнитѣ министри и назначилъ либерали, на чело Цанковъ и Каравеловъ за министри. Така на власть стъпила либералната партия.

Но либералната партия не се показала кротка, умѣрена и спокойно да управлява добре всички, да успокои народа, да упжти хората къмъ мирни работи, къмъ истинско право, къмъ защита и подпомагане на всички. Въ народното събрание младитѣ и буйни либерали решили да изпждятъ отъ събранието богатитѣ и ученитѣ консерватори. Либералитѣ министри не знаели, какъ да се отнасятъ къмъ княза и се скарали съ него; тѣ се скарали съ нѣмцитѣ, съ много руси, па не питали за много нѣща никого и раздѣлили народа на силно враждуващи партии. При тѣхното управление много еснафи, селяни, граждани, напуснали работата си, тръгнали за агитатори по изборитѣ и затова, като отплата, поискали да ги назначатъ чиновници, макаръ да били прости и неграмотни.

Князътъ разбралъ, че либералитѣ не ще могатъ да докаратъ миръ и редъ въ държавата, та решилъ да уволни либералскитѣ министри, да разтури пакъ народното събрание и да отмѣни Конституцията. Така презъ 1881 г. той назначилъ руския генералъ Ернротъ за министъръ-председателъ, па му далъ да управля войската, полицията и външнитѣ работи, уволнилъ либералитѣ, разпусналъ народното събрание и наредилъ да се свика Велико народно събрание, което да му даде пълномощие да управлява безъ Конституция съ жела-